

4 Μαρτίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Χ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 334/94)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Σχέδια υπηρεσίας — Η απαίτηση του Άρθρου 33(2) του Ν. 1/90 για δημοσίευση θέσης πρώτου διορισμού με πλήρη στοιχεία του οικείου σχεδίου υπηρεσίας — Εσφαλμένη δημοσίευση στην κριθείσα περίπτωση — Διόρθωση και αποκατάσταση της νομιμότητας — Περιστάσεις.

5

Ο αιτητής επιδίωξε την ακύρωση του διορισμού του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Γεωλογικού Λειτουργού 2ης τάξης κυρίως για το λόγο ότι η επανεξέταση του διορισμού μετά τη διαπίστωση λάθους κατά τη δημοσίευση του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης δεν ανέτρεξε στην ίδια τη δημοσίευση δηλαδή δεν επαναλήφθηκε η διαδικασία αξιολόγησης.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

1. Δε διαπιστώνεται οποιαδήποτε παρανομία. Το σχέδιο που εδημοσιεύθη από λάθος, διαφέρει πολύ λίγο από το ισχύον. Το σχέδιο υπηρεσίας που εφάρμοσε, κατά την επανεξέταση, η ΕΔΥ για τη διαπίστωση των προσοντούχων ήταν το ισχύον. Η εσφαλμένη δημοσίευση του πρώτου σχεδίου υπηρεσίας απέληξε σε τυπικό λάθος, που δεν ενέχει το στοιχείο της παρανομίας.

20

Ο αιτητής δε δικαιούται να εγείρει τέτοιο ζήτημα, και να επιδιώκει την ακύρωση της απόφασης, εφόσον δεν επηρεάστηκε καθόλου η ιδιότητά του ως προσοντούχος υποψήφιος για τη θέση.

- 5 2. Η προσφυγή απορρίπτεται με £150 έξοδα εις βάρος του αιτητή, για τη Δημοκρατία και το ενδιαφερόμενο μέρος ξεχωριστά.

Διαταγή ως ανωτέρω.

- 10 *Αναφερόμενη υπόθεση:*

Σούπασση ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2227.

Προσφυγή.

- 15 Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται ο διορισμός του ενδιαφερομένου προσώπου στη θέση του Γεωλογικού Λειτουργού 2ης Τάξης αντί του αιτητή.
- 20 Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.
- Λ. Κουρσουμπά, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.
- 25 Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Cur. adv. vult.

- 30 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Το Άρθρο 33(2) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, Ν. 1/90, προβλέπει πως στη διαδικασία πλήρωσης θέσεως πρώτου διορισμού η δημοσίευσή της παρέχει πλήρη στοιχεία του σχεδίου υπηρεσίας. Η υπόθεση που μας απασχολεί αφορά το διορισμό του ενδιαφερομένου προσώπου στη θέση Γεωλογικού Λειτουργού 2ης τάξης, που είναι πρώτου διορισμού.

- 35 Η διαδικασία επιλογής ολοκληρώθηκε ενώπιον της ΕΔΥ στις 30.4.93 και διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος, και ένα άλλο πρόσωπο, ο διορισμός του οποίου δεν προσβάλλεται. Η απόφαση τούτη προσεβλήθη, με την προσφυγή 519/93, που καταχωρήθηκε από τον αιτητή στην παρούσα υπόθεση. Προτού όμως περατωθεί η δικαστική διαδικασία στην πιο πάνω προσφυγή διαπιστώθηκε πως η δημοσίευση του σχεδίου υπηρεσίας για τη θέση, που έγινε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 20.3.92, και συγκεκριμένα η υποπαράγρ. 4 της παραγρ.3, διατυπώθηκε εσφαλμένα. Το

σχέδιο εδημοσιεύθη όπως τούτο ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου στις 29.11.84, η επίμαχη δε πρόνοια έλεγε: “μεταπτυχιακό προσόν ή και προηγούμενη σχετική πείρα θα θεωρηθεί πλεονέκτημα.” Ενώ, μετά την τροποποίησή του από το Υπουργικό Συμβούλιο, και όπως ίσχυε κατά τον επίδικο χρόνο, θα έπρεπε να αναφέρει: “μεταπτυχιακό προσόν ή/και πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη δημόσια υπηρεσία θα αποτελεί πλεονέκτημα.” Βλέπουμε αμέσως πως με τη δεύτερη και ισχύουσα διατύπωση, περιορίζεται, ως προς την πείρα, ο κύκλος αυτών που διαθέτουν το πλεονέκτημα, που μπορεί να αποκτηθεί μόνο στη δημόσια υπηρεσία, σε αντίθεση με το προηγούμενο όπου η προβλεπόμενη πείρα θα μπορούσε να αποκτηθεί οπουδήποτε.

Μετά τη διαπίστωση του λάθους η ΕΔΥ ζήτησε γνωμάτευση από τη νομική υπηρεσία για το τι δέον γενέσθαι. Η άποψη της νομικής υπηρεσίας, που ακολούθησε η ΕΔΥ, ήταν πως η απόφαση για τους διορισμούς θα έπρεπε να ακυρωθεί και το ζήτημα να επανεξεταστεί σε νέα διαδικασία, στην οποία να εφαρμοστούν τα ισχύοντα σχέδια υπηρεσίας. Ακολούθησε νέα διαδικασία και η ΕΔΥ επέλεξε πάλιν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο για τη μια από τις δυο θέσεις.

Ο αιτητής προσβάλλει την επίδικη απόφαση της ΕΔΥ για τους εξής λόγους:

(α) Η επανεξέταση θα έπρεπε να γίνει εξυπαρχής, από το σημείο της δημοσίευσης του ορθού σχεδίου υπηρεσίας όπως ρητά προβλέπει ο Νόμος. Εφόσον τούτο δεν έγινε, ό,τι ακολούθησε είναι παράνομο.

(β) Η άποψη που εξέφρασε ο προϊστάμενος του τμήματος για την προφορική εξέταση των υποψηφίων, όπως καταγράφεται στα πρακτικά, είναι εκτός των διατάξεων της παραγρ. 10 του Άρθρου 33 του Νόμου και,

(γ) Η απόφαση της ΕΔΥ είναι ανατιολόγητη.

Θα ασχοληθώ με τα ζητήματα με τη σειρά που τα κατέταξα. Η πρώτη επισήμανσή μου είναι πως ο αιτητής επελέγη ως προσοντούχος υποψήφιος και στις δυο διαδικασίες, σύμφωνα δηλαδή και με τα δυο σχέδια υπηρεσίας. Έτσι, δεν επηρεάστηκε ποσώς η υποψηφιότητά του από τη λανθασμένη δημοσίευση του σχεδίου

υπηρεσίας, εφόσον μάλιστα κατά την επανεξέταση η επιλογή περιορίστηκε στους υποψήφιους που ήσαν προσοντούχοι βάσει του ισχύοντος σχεδίου υπηρεσίας, που εφαρμοζόταν σε μικρότερο κύκλο υποψηφίων, από αυτό που κατά λάθος εδημοσιεύθη.

5

Ο συνήγορος όμως του αιτητή εισηγείται πως, ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, δικαιούται να εγείρει ζήτημα νομιμότητας της διαδικασίας, και από που θα έπρεπε να αρχίσει η επανεξέταση, δεδομένου ότι η διοίκηση οφείλει να εφαρμόζει το Νόμο.

10

Δεν συμφωνώ με τη θέση του δικηγόρου του αιτητή για δυο λόγους:

15

(α) Δεν διαπιστώνω οποιαδήποτε παρανομία. Το σχέδιο που εδημοσιεύθη από λάθος, διαφέρει πολύ λίγο από το ισχύον. Αναφέρομαι πιο πάνω στη διαφορά μεταξύ των δύο σχεδίων υπηρεσίας. Το σχέδιο υπηρεσίας που εφάρμοσε, κατά την επανεξέταση, η ΕΔΥ για τη διαπίστωση των προσοντούχων ήταν το ισχύον. Η εσφαλμένη δημοσίευση του πρώτου σχεδίου υπηρεσίας απέληξε σε τυπικό λάθος, που δεν ενέχει το στοιχείο της παρανομίας.

20

25

Νομίζω επίσης πως ο αιτητής δεν δικαιούται να εγείρει τέτοιο ζήτημα, και να επιδιώκει την ακύρωση της απόφασης, εφόσο δεν επηρεάστηκε καθόλου η ιδιότητά του ως προσοντούχος υποψήφιος για τη θέση.

30

Αναφορικά με το δεύτερο ζήτημα, είχα την ευκαιρία να συζητήσω περίπου παρόμοια εισήγηση στην υπόθεση **Γεωργία Σούπαισι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1995) 4 Α.Α.Δ. 2227 όπου ανέφερα τα εξής:

35

“Δεν με βρίσκει σύμφωνο η πιο πάνω εισήγηση. Διαβάζοντας το πρακτικό, που ενθέτω πιο πάνω, δεν διαπιστώνω πως η Επιτροπή θεώρησε ως ξεχωριστό κριτήριο στην τελική επιλογή την κρίση του Αρχιπρωτοκολλητή. Εφόσον ο Αρχιπρωτοκολλητής εκλήθη από την Επιτροπή να την βοηθήσει στην εξέταση, λόγω των ειδικών γνώσεών του αναφορικά με την φύση της θέσης, ορθά, κατά τη γνώμη μου, στην αιτιολογία της απόφασής της συμπεριελήφθη και η άποψη του Αρχιπρωτοκολλητή για την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση. Και το στοιχείο τούτο μπορούσε νόμιμα να μετρήσει στην τελική επιλογή. Δεν νομίζω να δικαιολογείται η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας πως η άποψη του Αρχιπρωτοκολλητή

40

θεωρήθηκε ως ξεχωριστό στοιχείο που από μόνο του έκλεινε την πλάστιγγα υπέρ της επιλογής του ενδιαφερομένου μέρους.”

Ο τρίτος λόγος μπορεί να απορριφθεί συνοπτικά ως αβάσιμος. Η επίδικη απόφαση της ΕΔΥ περιέχει εκτενή και πλήρη αιτιολογία. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται με £150 έξοδα εις βάρος του αιτητή, για τη Δημοκρατία και το ενδιαφερόμενο μέρος ξεχωριστά.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με £150
έξοδα.*